Lieta Nr. 11352013621
K33-0610-21/10
ECLI:LV:RIRT:2021:0614.11352013621.1.S

S P R I E D U M S
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2021.gada 14.jūnijā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese I.Siliņeviča
piedaloties prokurorei G.Pudnikai
aizstāvim – zvērinātam advokātam I.Švāģerim

atklātā tiesas izskatīja krimināllietu, kurā /pers. A/, *personas kods /personas kods/*, apsūdzēts par Krimināllikuma 168[1].panta trešajā daļā (trīs noziedzīgi nodarījumi), 185.panta pirmajā daļā un 175.panta trešajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, un tiesa

k o n s t a t ē j a:

/pers. A/, ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, un tieši:

ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 20.janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu /pers. A/ noteikti sekojoši aizliegumi: 1) uzlikts par pienākumu atstāt mājokli, kurā dzīvo /pers. B/ un aizliegts atrasties un uzturēties tajā, mājokļa adrese - /adrese/; 2) aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese - /adrese/; 3) aizliegums satikties ar /pers. B/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari; 4) aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. B/; 5) aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. B/; 6) aizliegums izmantot /pers. B/ personas datus. Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu /pers. A/ iepazīstināts 2021. gada 25. janvārī.

2021. gada 22. martā ap plkst. 7.20 /pers. A/, apzināti un ļaunprātīgi pārkāpjot ar Rīgas rajona tiesas 2021, gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu noteiktos aizliegumus, ieradās /pers. B/ dzīvesvietā /adrese/ mājas pagalmā tuvāk par 100 metriem, uzsāka sarunu ar /pers. B/, kliedza uz viņu, pieprasīja ielaist dzīvesvietā un iedot naudas līdzekļus, klauvēja pie mājas loga.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Turklāt, /pers. A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, un tieši:

2021. gada 22. martā ap plkst. 7.20 /pers. A/, atrodoties mājas pagalmā /adrese/, apzinoties savu darbību kaitīgumu, proti, ka viņa darbību rezultātā tiks bojāta sveša manta, divas reizes ar roku tīši iesita pa mājas stikla pakešu logu 130 *euro* vērtībā, izsitot tā stiklu, /pers. A/ prettiesiskās rīcības rezultātā tika bojāts /pers. B/ piederošais mājas stikla pakešu logs 130 *euro* vērtībā, jo to vairs nevarēja pilnvērtīgi izmantot pēc savas nozīmes bez atbilstošas atjaunošanas. Tādējādi ar savām darbībām /pers. A/ tīši bojāja /pers. B/ piederošo mantu 130 *euro* vērtībā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā.

Turklāt, /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas atklātu nolaupīšanu (zādzību), iekļūstot dzīvoklī, un tieši:

2021. gada 22. martā ap plkst. 7.20 /pers. A/, atrodoties /adrese/, mājas pagalmā, darbojoties atklāti, mantkārīgu motīvu vadīts, realizējot savu nodomu, kas vērsts uz svešas mantas prettiesisku iegūšanu, pa izsisto mājas stikla pakešu logu tīši iekļuva mājā, devās uz istabu, kur no /pers. C/ piederošā naudas maka izņēma skaidru naudu 20 *euro* vērtībā. Pēc kā /pers. A/ no turpat istabā esošā /pers. B/ piederošā naudas maka izņēma skaidru naudu 10 *euro* vērtībā, makus nometa. Pēc kā ar paņemto naudu no noziedzīga nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja, pārņemot šo mantu savā prettiesiskajā valdījumā un parādot gribu paturēt to sev bez atlīdzības. Tādējādi /pers. A/ nolaupīja /pers. C/ piederošo mantu 20 *euro* vērtībā un /pers. B/ piederošo mantu 10 *euro* vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā.

Turklāt, /pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, un tieši:

Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu /pers. A/ noteikti sekojoši aizliegumi: 1) uzlikts par pienākumu atstāt mājokli, kurā dzīvo /pers. B/ un aizliegts atrasties un uzturēties tajā, mājokļa adrese - /adrese/; 2) aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese - /adrese/; 3) aizliegums satikties ar /pers. B/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari; 4) aizliegums jebkurā

veidā sazināties ar /pers. B/; 5) aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. B/; 6) aizliegums izmantot /pers. B/ personas datus. Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu /pers. A/ iepazīstināts 2021. gada 25. janvārī.

2021. gada 24. martā ap plkst. 23.00 /pers. A/, apzināti un ļaunprātīgi pārkāpjot ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu noteiktos aizliegumus, ieradās /pers. B/ dzīvesvietā /adrese/ mājas pagalmā tuvāk par 100 metriem un nolūkā uzturēt ar /pers. B/ vizuālu kontaktu klauvēja pie mājas loga, pie kura bija pienākusi /pers. B/, kā arī pieprasīja ielaist viņu dzīvesvietā.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Turklāt, /pers. A/ ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par aizsardzību pret vardarbību, un tieši:

Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu /pers. A/ noteikti sekojoši aizliegumi: 1) uzlikts par pienākumu atstāt mājokli, kurā dzīvo /pers. B/ un aizliegts atrasties un uzturēties tajā, mājokļa adrese - /adrese/; 2) aizliegums atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, tuvāk par 100 metriem, mājokļa adrese - /adrese/; 3) aizliegums satikties ar /pers. B/ un uzturēt ar to fizisku vai vizuālu saskari; 4) aizliegums jebkurā veidā sazināties ar /pers. B/; 5) aizliegums, izmantojot citu personu starpniecību, organizēt satikšanos vai jebkāda veida sazināšanos ar /pers. B/; 6) aizliegums izmantot /pers. B/ personas datus. Ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu /pers. A/ iepazīstināts 2021. gada 25. janvārī.

2021. gada 30. martā ap plkst. 11.10 /pers. A/, apzināti un ļaunprātīgi pārkāpjot ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 20. janvāra lēmumu par pagaidu aizsardzības pret vardarbību noteikšanu noteiktos aizliegumus, nolūkā sazināties ar /pers. B/ veica tālruņa zvanu uz /pers. B/ personīgo mobilā tālruņa numuru, izmantojot svešu mobilā abonenta numuru. Pēc kā 2021.gada 30. martā ap plkst. 11.20 /pers. A/ ieradās /pers. B/ dzīvesvietā /adrese/ mājas pagalmā tuvāk par 100 metriem, klauvēja pie mājas loga un pieprasīja iedot naudas līdzekļus.

Ar šādām savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

Tiesas sēdē apsūdzētais sevi par vainīgu inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina, piekrītot neveikt pierādījumu pārbaudi visos noziedzīgos nodarījumos, apstiprinot, ka sekas viņam saprotamas**.** Pieteiktās kaitējuma kompensācijas atzina pilnībā. Norādīja, ka nožēlo izdarīto.

Apcietinājumā atrodas savas attieksmes dēļ pret tuviniekiem un dzīvi kopumā. Saprot kāpēc māte lūdza aizsardzību, jo lietoja narkotikas. Pēc iepriekšējās sodāmības nelietoja narkotikas 7 mēnešus, bija darbs, apmeklēja atbalsta grupas, bija labas attiecības ar vecākiem. Savu ambīciju dēļ, domājot, ka var tikt galā ar narkotiku lietošanas problēmām pats, zaudēja darbu, attiecības, vecāku mīlestību, draugus un ir nonācis tiesā.

Apzinās, ka ir jāstrādā ar savu problēmu, jāapmeklē speciālisti.

Apzināja, ka izdara noziedzīgos nodarījumus policijas kontroles laikā.

Tiesa konstatē visu subjektīvo un objektīvo pazīmju kopumu, kvalificējošās pazīmes, lai atzītu, ka apsūdzētais ir izdarījis Krimināllikuma 168[1].pantā (trīs noziedzīgi nodarījumi), 185.panta pirmajā daļā un 175.panta trešajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus.

Tiesa atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 499.pantā noteiktais pamats lietas iztiesāšanai bez pierādījumu pārbaudes un tiesai nav radušās šaubas par apsūdzētā vainīgumu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms par šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu un, nosakot sodu un tā mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, personas resocializācijas iespējas, kā arī atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu apsūdzētais izdarījis smagu noziedzīgu nodarījumu, mazāk smagu noziedzīgu nodarījumu un trīs kriminālpārkāpumus.

Par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, tiesa atzīst viņa vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu, atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Pārbaudot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka agrāk sodīts *(lietas 38.-45.lapa),* turklāt notiesāts ar Rīgas rajona tiesas 2021.gada 26.marta spriedumu pēc Krimināllikuma 168[1].panta, 50.panta pirmās, trešās daļas, 51.panta pirmās daļas īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem ar policijas kontroli 2 gadiem 1 mēnesi un 28 dienām *(lietas 167.-169.lapa*), līdz apcietinājumam strādāja /darba vieta/, ienākumi mēnesī bija 800 *euro*, bez apgādībā esošām personām, dzīvoja hostelī.

Pie minētā tā kopumā un, izvērtējot prokurores viedokli par soda noteikšanu brīvības atņemšanas veidā, aizstāvja viedokli soda sakarā, apsūdzētā attieksmi, kā arī ņemot vērā lietas apstākļus, tiesa atzīst, ka sods vainīgajam nosakāms: par Krimināllikuma 168[1].pantā un 185.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā un par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa atzīst, ka citu sankcijā paredzēto sodu piemērošana nebūtu vērsta uz soda mērķa sasniegšanu.

Tiesas ieskatā reāla brīvības atņemšanas soda noteikšana konkrētajā gadījumā ir samērīga un vērsta uz taisnīguma atjaunošanu.

Tiesa nosakot apsūdzētajam soda veidu t.sk. vērtē Krimināllikuma 46.pantā noteiktos soda noteikšanas vispārīgos principus – izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, kā arī to, ka saskaņā ar minētā

panta trešo daļu –brīvības atņemšanas sodu par mazāk smagu noziegumu piemēro, ja soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglāka soda veidiem. /pers. A/ ir agrāk sodīts, iepriekš piemērotie sodi nav veicinājuši viņa atturēšanos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas un tas ir samērīgs ar izdarīto noziedzīgo nodarījumu sistemātisko raksturu un radīto kaitējumu.

Tiesa nepiemēro Krimināllikuma 175.panta trešās daļas sankcijā paredzēto papildsodu –mantas konfiskācija, jo lietā nav norādīta manta, kur ko būtu vēršama mantas konfiskācija un tiesa tādu nekonstatē.

Nosakot soda mēru tiesa vērtē atbildību mīkstinošo un atbildību pastiprinošo apstākli un atzīst par iespējamu sodu noteikt samērīgā apmērā.

Tiesa pievienojas juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, "...ja sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu nav samērīgs un adekvāts izdarītajam, tas gan vainīgajam, gan citām personām var radīt pārliecību, ka valsts reakcija uz likuma pārkāpšanu ir saudzējoša un sekas, kas iestājas par to, ir nesalīdzināmas" (skat.V.Liholaja "Par sodu taisnīgumu un samērīgumu", Jurista vārds, 11.februāris 2014./Nr.6(808)).

Līdzīga atziņa par nesamērīgi mīksta soda nepieļaušanu izteikta arī Augstākās tiesas nolēmumos (skatīt Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 30.septembra lēmumu lietā Nr.SKK-306/2014).

Tiesu praksē atzīts, ka tiesai ir jāmotivē Krimināllikuma 55.panta piemērošana, bet nav jāmotivē, kāpēc tā nepiemēro Krimināllikuma 55.pantu. Šāds atzinums izriet no Kriminālprocesa likuma 527.panta otrās daļas 6.punkta, kur noteikts, ka notiesājoš a sprieduma motīvu daļā tiesa norāda motīvus par konkrētā soda piemērošanu. Notiesāt vainīgo nosacīti nav tiesas pienākums, bet gan izvēle, ja tiesa to atzīst par nepieciešamu (Augstākās tiesas 2020.gada 5.maija lēmums lietā Nr. SKK-370/2020, ECLI:LV:AT:2020:0505.15890004113.6.L, Augstākās tiesas 2014.gada 3.jūlija lēmums lietā Nr. SKK-420/2014 (Nr. 11088130311)).

Saprātīga termiņa neievērošanu lietas izskatīšanā, kas būtu par pamatu vieglāka soda noteikšanai vai tā samazināšanai- tiesa nekonstatē.

Galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu daļēji saskaitot piespriestos sodus un saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta trešo un piekto daļu daļēji piespriestajam sodam pieskaitot sodu, kas noteikts ar 2021.gada 26.marta Rīgas rajona tiesas spriedumu.

Tiesa konstatē, ka apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus izdarījis papildsoda- policijas kontrole, laikā. Tomēr tiesa nepievienojas prokurores viedoklim un nepiemēro pie sodu saskaitīšanas Krimināllikuma Pārejas noteikumu 13. punkta 3. apakšpunktu un neaizstāj /pers. A/ neizciesto papildsoda – policijas kontrole – laiku 2 gadi 1 mēnesis un 28 dienas ar brīvības atņemšanu, jo galīgais sods tiek noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, bet Krimināllikuma Pārejas noteikumu 13. punkta 3. apakšpunktā paredzētā kārtība nosaka, ka galīgo sodu personai nosaka saskaņā ar šā likuma 51. panta noteikumiem, divas policijas kontroles dienas rēķinot kā vienu brīvības atņemšanas dienu. Tiesai, interpretējot tiesību normas, nav tiesību pasliktināt apsūdzētā stāvokli.

Lietā cietusī /pers. B/ pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 210 *euro* apmērā, norādot, ka 10 *euro* viņai tika nozagti, bet 200 *euro* ir atlīdzība par izsisto logu, kopā ar iestiklošanas darbu. Loga vērtība bez ielikšanas darba 130 *euro*.

Lietā cietusī /pers. C/ pieteikusi materiālā kaitējuma kompensāciju 20 *euro* apmērā, kas atbilst nozagtajai naudas summai.

Cietušās uz tiesas sēdi nav ieradušās, rakstveidā lūgušas lietu iztiesāt viņu prombūtnē, norādot, ka kaitējuma kompensācijas nav atlīdzinātas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350.pantu - *kompensācija ir naudas izteiksmē noteikta samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskajām ciešanām un mantisko zaudējumu.*

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 351.panta 4^1. daļu – *kompensācijas pieteikumu izskata neatkarīgi no cietušā klātbūtnes.*

Tiesa, izvērtējusi pieteiktās kaitējuma kompensācijas, to pamatojumu un ņemot vērā to, ka apsūdzētais tiesas sēdē atzina pieteiktās kaitējuma kompensācijas un to apmēru, atzīst par iespējamu apmierināt cietušo pieteikto kaitējuma kompensāciju pilnā apmērā, kas atbilst apsūdzībā norādītiem apstākļiem.

Lietā apsūdzētā aizstāvību veica advokāts I.Švāģeris, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas ceturtajā punktā noteiktajam un 2009.gada 22.decembra Ministru kabineta noteikumiem Nr.1493 pienākas samaksa par veikto darbu procesā 280 *euro* apmērā. Minētie izdevumi valsts labā piedzenami no apsūdzētā, jo pamatu, lai apsūdzēto atbrīvotu no šo procesuālo izdevumu piedziņas- tiesa nekonstatē.

Lietiskie pierādījumi nav konstatēti.

Piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums, atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitāms aizturēšanā pavadītais laiks, kas norādīts Rīgas rajona tiesas 2021. gada 26. marta spriedumā –t.i. no 2021. gada 3. februāra plkst. 22.20 līdz 2021. gada 4. februāra plkst. 16.45, kas pēc likuma atbilst vienai apcietinājuma dienai un 2021. gada 2. martā no plkst. 8.45 līdz plkst. 11.55, kas pēc likuma atbilst vienai apcietinājuma dienai, kā arī šajā krimināllietā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2021. gada 30. marta, plkst. 12.15 līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.-514., 520., 530. pantu tiesa

n o s p r i e d a :

Atzīt /pers.A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā (izdarīts 2021. gada 22. martā), un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 175. panta trešajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 mēnešiem.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā (izdarīts 2021. gada 24. martā), un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Atzīt /pers. A/ par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā (izdarīts 2021. gada 30. martā), un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodu /pers. A/ noteikt brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta trešo un piekto daļu /pers. A/ noteiktajam sodam daļēji pieskaitīt sodu, kas noteikts ar Rīgas rajona tiesas 2021. gada 26. marta spriedumu, un sodu noteikt – brīvības atņemšana uz 7 mēnešiem, ar policijas kontroli uz 2 gadiem 1 mēnesi un 28 dienām.

Soda izciešanu skaitīt no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu soda izciešanas termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku pēc Rīgas rajona tiesas 2021. gada 26. marta sprieduma no 2021. gada 3. februāra plkst. 22.20 līdz 2021. gada 4. februāra plkst. 16.45 un 2021. gada 2. martā no plkst. 8.45 līdz plkst. 11.55 un izskatāmajā krimināllietā aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2021. gada 30. marta, plkst. 12.15 līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – turpināt piemērot līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajai /pers. B/ materiālā kaitējuma kompensāciju 210 euro apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei -30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu cietušajai /pers. C/ materiālā kaitējuma kompensāciju 20 *euro* apmērā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei -30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas. Maksājumu apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas rajona tiesā.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 280 *euro* par advokāta veikto darbu procesā, nosakot 30 (trīsdesmit) dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc nolēmuma stāšanās likumīgā spēkā, pārskaitot uz kontu –LV68TREL1060001239300- saņēmējs Valsts kase, iesniedzot maksājuma apliecinošu dokumentu Rīgas rajona tiesā. Gadījumā, ja labprātīga izpilde norādītā laikā nenotiek, spriedums daļā par piedziņu valsts labā tiek nodots piespiedu izpildei tiesu izpildītājam.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības, sūdzību iesniedzot rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamība **2021.gada 29.jūlijs.**

Tiesnese I.Siliņeviča